

Erezia poemului de dragoste și de dor

Costel Zăgan

Autoironie acesta-i numele meu prieteni
de pretutindeni și de nicăieri Dumneavoa
stră cum o mai duceți cu viața cu moartea
cu invidia precum și cu celelalte treburi cos
mice și totuși atât de familiale cu r de la Ro
mânia lejeră Vai vai vai Românul moare ca
un copil cu biberonul veșniciei în gură
Și bucuria dansează pe buzele tăcerii
Of Doamne ce mișto e dragostea
Mersi

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II